

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 003236 15 Uvp
Banja Luka, 04.10.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Želimira Barića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi G.P. iz D., zastupane po punomoćniku R.S., advokatu iz D., ... (u daljem tekstu: tužilja), protiv akta broj 06.05/450-1975/13 od 15.9.2014. godine, tuženog Ministarstva ... RS, u predmetu kontrole plaćanja prijavljenih poreskih obaveza, odlučujući o zahtjevu tužilje za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 003236 14 U od 30.12.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.10.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke je odbijena tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužilje izjavljena protiv rješenja Područnog centra u D. broj 06/1.04/0704-492-536/13 od 26.8.2013. godine, a kojim je tužilji kao poreskom obvezniku, vlasniku STR S. iz K. naloženo da izvrši uplatu prijavljenih poreskih obaveza i obračunate kamate u iznosu od 2.729,34 KM uz upozorenje da će se u protivnom pokrenuti postupak prinudne naplate.

U obrazloženju te presude navedeno je da je tužilji pravilno naloženo plaćanje prijavljenih poreskih obaveza po osnovu poreza na prihode od samostalne djelatnosti i posebne republičke takse za 2003. godinu, kada je na snazi bio Zakon o Poreskoj upravi („Službeni glasnik RS“ broj 112/07 – prečišćen tekst, 22/08 i 34/09) prema čijem članu 94. stav 1. je određeno da ako je obaveza utvrđena u roku da se takva obaveza može naplatiti u roku od 10 godina od dana utvrđivanja poreske obaveze, ako su mjere prinudne naplate ili sudski proces počeli u tom roku. U tom smislu da je nesporno da je članom 61. stav 1. Zakona o Poreskoj upravi propisano da se poreska obaveza utvrđuje evidentiranjem poreske obaveze, da nije zastarjela naplata potraživanja u kom smislu je osporeni akt pravilan i zakonit.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilja pobija njenu zakonitost zbog povrede materijalnog prava. Smatra da je zastarjelo potraživanje naplate poreza jer da je Zakonom o Poreskoj upravi koji je bio na snazi u vrijeme izvršnosti rješenja apsolutna zastara nastupila protekom roka od šest godina od dana dospjelosti za plaćanje prijavljene poreske obaveze ili izvršnosti rješenja za plaćanje. Smatra da je neposredno nakon isteka perioda za koji navodno postoji dug tužilja zatvorila STR S. a

nju je ponovo otvorio njen suprug kao njen pravni sljednik koji nikada nije obaviješten o navodnom dugu jer da je postojao dug u tom periodu da ne bi mogao otvoriti radnju. Dodaje da tužena nije mogla primjenjivati retroaktivno propis koji nije bio na snazi u vrijeme donošenja osporenog akta, već je morala primjeniti rokove zastarjelosti iz Zakona o Poreskoj upravi koji je stupio na snagu 2011. godine („Službeni glasnik RS“ broj 102/11), imajući u vidu da je rješenje doneseno i dostavljeno tužilji nakon njegovog stupanja na snagu. Pored navedenog ukazuje i na činjenicu da je zakonska zatezna kamata na glavnici duga prešla ukupan iznos glavnice, što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o visini stope zakonske zatezne kamate. Predložila je da se zahtjev uvaži i da se pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je istakao da je rješenje kojim su tužilji utvrđene poreske obaveze postalo izvršno prije stupanja na snagu Zakona o Poreskom postupku Republike Srpske, a saglasno njegovom članu 102., pa se u odnosu na te obaveze primjenjuju rokovi zastarjelosti za naplatu određeni Zakonom o Poreskoj upravi koji je bio na snazi u vrijeme nastupanja izvršnosti rješenja, odnosno u vrijeme podnošenja poreske prijave. S obzirom na navedeno, pobijana presuda je pravilna i zakonita zbog čega je predložio da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilan je stav suda u pobijanoj presudi da se rokovi zastarjelosti za naplatu poreske obaveze utvrđuju prema odredbama Zakona o Poreskoj upravi („Službeni glasnik RS“ broj 112/07 – prečišćen tekst 22/08 i 34/09), koji je bio na snazi u vrijeme nastupanja izvršnosti poreske obaveze, odnosno u vrijeme podnošenja poreske prijave. Kako se prijavljena poreska obaveza smatra utvrđenom podnošenjem poreske prijave, to se prema odredbama člana 94. stav 1. tačka 1. tada važećeg Zakona o Poreskoj upravi, poreska obaveza može naplatiti u iznosu navedenom u poreskoj prijavi uz primjenjivanje mjera prinudne naplate ili sudskim putem, ali samo ako su mjere prinudne naplate ili sudski postupak počeli u roku od 10 godina od dana utvrđivanja obaveze, odnosno podnošenja poreske prijave. Iz navedenih razloga nisu osnovani navodi zahtjeva da se u konkretnom slučaju primjenjuje rok zastarjelosti propisan Zakonom o Poreskoj upravi koji je stupio na snagu 2011. godine, s obzirom da je poreska obaveza bila utvrđena 2004. godine podnošenjem poreske prijave. Pri tom tužilja ne osporava da poreske obaveze koje je sama prijavila u poreskoj prijavi nije platila u propisanom roku.

Nije osnovan prigovor tužilje da zakonska zatezna kamata na glavnici duga nije mogla preći ukupan iznos glavnice, što da je u suprotnosti sa odredbama Zakona o visini stope zakonske zatezne kamate, s obzirom da je odredbama člana 86-89 Zakona o Poreskoj upravi propisan postupak obračunavanja kamate i iznos kamatne stope za neizmirene poreske obaveze u roku. Slijedom navedenog, kod obračunavanja kamate za neizmirene poreske obaveze ne primjenjuje se Zakon o visini stope zatezne kamate, jer je posebnim zakonom u ovom slučaju Zakonom o Poreskoj upravi regulisano pitanje obračunavanja kamate koji ne sadrži odredbu da visina obračunate kamate ne može preći visinu glavnog duga, niti odredbu koja upućuje na primjenu drugog zakona. Otuda je pobijanom presudom tužba pravilno odbijena jer je za tu odluku sud dao valjano obrazložene razloge koji su zasnovani na pravilnoj primjeni odredaba člana 93., 94., i člana 86.- 89. Zakona o Poreskoj upravi.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija kao neosnovan na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić